

ФІЗИЧНА ПІДГОТОВЛЕНІСТЬ КУРСАНТІВ ІНЖЕНЕРНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ВІЙСЬКОВИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Орест ЛЕСЬКО¹, Наталія СОРОКОЛІТ², Ярослав ПАНЬКЕВИЧ¹

¹Національна академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного,
м. Львів, Україна, e-mail: 0990990@ukr.net

²Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського,
м. Львів, Україна, e-mail: sorokolit21@gmail.com

Вступ. Основу фізичного виховання військовослужбовців становить різнобічна фізична підготовка в обсязі вимог Настанови з фізичної підготовки Збройних Сил України [1]. Сьогодні керівництво Збройних сил України (ЗСУ) розглядає фізичну підготовку (ФП) як важливий чинник для підвищення фізичної готовності військовослужбовців до бойової діяльності, володіння та ефективного використання зброї, бойової техніки, перенесення фізичних навантажень та нервово-психічних напружень в екстремальних ситуаціях.

Слід зазначити, що фізичну підготовку, незважаючи на специфіку військово-професійної діяльності майбутніх офіцерів інженерних військ, проводять за однією програмою без урахування спеціалізації випускників. Упродовж навчання більшість контрольних перевірок і державні іспити з фізичної підготовки проводять за одними вправами: біг на 100 м і 3000 м та підтягування на перекладині.

З огляду на це **метою** нашого дослідження є оптимізація змісту фізичної підготовки майбутніх офіцерів – спеціалістів інженерних військ упродовж навчання у ВЗВО. Одним із поточкових завдань дослідження, яке вирішували під час констатувального експерименту, був аналіз динаміки показників загальної фізичної підготовленості курсантів інженерного профілю впродовж навчання в інституті.

Для розв'язання поставленого завдання застосовано такі методи дослідження: аналіз літературних джерел, вивчення результатів виконання контрольних завдань, математична обробка результатів.

Результати. Підготовку курсантів інженерного профілю проводять за двома напрямками: командирів інженерних підрозділів і інженерів-спеціалістів. Нас цікавило, чи є різниця у рівні фізичної підготовленості курсантів цих двох напрямів. Для цього проаналізовано результати тестування таких академічних груп: ІК – командири інженерних підрозділів, ІІ – спеціалісти інженери (таблиця 1).

Таблиця 1

Результати тестування курсантів спеціалізації інженерних військ

Групи	2017 р. 3 курс				2018 р. 4 курс			
	Підтягування, рази	100 м, с	3000 м, с	Смуга перешкод	Підтягування, рази	100 м, с	3000 м, с	Смуга перешкод
ІІ	13,9±3,1	13,7±0,33	740,5±28,9	127,4±6,4	15,6±2,8	13,8±0,22	744,8±23,6	137,2±5,1
ІК	17,8±3,5	113,8±0,24	750±31,8	1123,9±6,6	15,5±2,9	13,7±0,18	757±29,2	131,3±4,8

Аналіз випробувань виявив, що за період спостережень (два роки) відбувалися зміни в результатах тестування. Негативною тенденцією є деяке зниження результатів з більшості показників. Це помітно і в дослідженнях інших авторів (О. Петрачков, 2007, В.М. Романчук, 2007;

С. В. Романчук, 2012 та ін.). Наше дослідження підтверджує висновки інших авторів, що найвищі результати в рівні фізичної підготовленості курсанти демонструють на 2–3 курсах, а потім показники дещо знижуються.

Висновки. Достовірної різниці у показниках фізичної підготовленості курсантів командирського та інженерного профілю не виявлено. Це може бути зумовлено виконанням єдиної програми з фізичної підготовки у ВЗВО для курсантів будь-яких військових спеціальностей сухопутних військ. Водночас особливості окремих інженерних військових спеціальностей вимагають спеціальної професійно-прикладної фізичної підготовки.

Ключові слова: фізична підготовка, інженерні підрозділи.

Список використаних джерел

1. Тимчасова Настанова з фізичної підготовки у Збройних Силах України [Електронний ресурс]: затверджена наказом Генерального штабу Збройних Сил України від 11.02.2014 р. № 35.– Режим доступу: <http://library.vitv.kh.ua/files/original/d3ef47326330d1c1713fd5186f3f358a.pdf>